

Studie: [What Do We Know About Research on Parasport Coaches? A Scoping Review.](#) av Bentzen et al., (2020).

I denne oversiktsartikkelen ser forfatterne på så mye som mulig av forskningen som finnes på paratrenerne, og de har gjort et omfattende søk i ulike databaser for å finne kunnskap. For å avgrense har de sett etter forskning på trenere for utøvere med nedsatt muskelstyrke, nedsatt passiv bevegelse, mangel på lem, lengdeforskjeller i beina, kortvoksthets, spastisitet (hypertonia), ataksi, atetose og synsbegrensninger - på ulike nivå.

Til sammen fant forskerne 44 artikler som de undersøkte videre. Oppsummerende resultat fra disse studiene viser at den vanligste metoden når man forsker på paratrener er intervjuer, og at veldig mange deltagere er mannlige trenere på elitenivå, særlig fra Nord-Amerika.

Av de ni ulike temaene som tas opp i studiene var de tre største og mest diskuterte:

- Generell coachingkunnskap (for eksempel roller, ansvar, selvrefleksjon, forberedelser og prestasjonsanalyser – 11 artikler tok opp dette)
- Det å bli paratrener (fokus på erfaringer knyttet til læring og karriereutvikling når man blir paratrener – 10 artikler tok opp dette)
- Erfaringer med det å være paratrener (10 artikler tok opp dette).

Oppsummert viser studien at paratrenerne er positive til formell utdanning spesifikt rettet mot paraidrett, men at det ofte er vanskelig å få tilgang til eller at det er dyrt å delta på. Paratrenerne uttrykker også et behov for en dybdeforståelse for paraidrett, det vil si at de ønsker kunnskap og informasjon om ulike funksjonsnedsettelse, tilpasninger/adaptasjoner, og de unike kvalitetene ved paraidrett, slik at de kan integrere denne kunnskapen i sin praksis.